

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 Уп. 75/10
14.07.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., кога заступа Владислав С. Маринковић, адвокат из Шапца, Трг Шабачких жртава бр. 7/III, за понављање судског поступка окончаног решењем Управног суда 22 У. 3662/10 (2008) од 26.05.2010. године, у предмету издавања акта о урбанистичким условима, у нејавној седници већа одржаној дана 14.07.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА и ДОЗВОЉАВА понављање поступка окончаног решењем Управног суда 22 У. 3662/10 (2008) од 26.05.2010. године.

II УКИДА СЕ решење Управног суда 22 У. 3662/10 (2008) од 26.05.2010. године.

III Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства за инфраструктуру Републике Србије, Колубарски управни округ у Ваљеву, 335 бр. 353-00023/2007-04 од 19.03.2008. године.

Образложење

Решењем Управног суда 22 У. 3662/10 (2008) од 26.05.2010. године одбачена је тужба тужиоца, поднета против Министарства за инфраструктуру

Републике Србије, Колубарски управни округ у Ваљеву, ради поништаја решења, 335 бр. 353-00023/2007-04 од 19.03.2008. године, као неблаговремена.

У тужби за понављање поступка поднетој Управном суду 23.10.2010. године и поднеску о уређењу тужбе од 27.12.2010. године, тужилац тражи да се судски поступак понови, на основу члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, достављајући као нове доказе фотокопију црквеног календра и Судско-адвокатски роковник из 2008. године. Наводи да је оспорено решење примио 26.03.2008. године, да је последњи дан рока за подношење тужбе био дан државног празника 25.04.2008. године, Велики петак када судови нису радили а да је први радни дан био 29.04.2008. године, када је тужба и поднета. Предлаже да суд тужбу усвоји, дозволи понављање поступка, стави ван снаге решење Управног суда 22 У. 3662/10 (2008) од 26.05.2010. године и донесе пресуду којом ће решити главну ствар.

Тужени орган у одговору на тужбу за понављање поступка није оспорио чињенице из поднете тужбе, већ је указао да је тужилац благовремено поднео тужбу у предмету Управног суда У. бр. 3662/10 (2008).

Решавајући по поднетој тужби за понављање поступка, у смислу одредбе чл. 56. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), која се примењује сагласно одредби чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су наводи тужбе за понављање поступка основани.

Наиме, из списка предмета произлази да је оспорено решење тужилац примио 26.03.2008. године, да је тужбу поднео препорученом пошљом 29.04.2008. године, јер је последњи дан рока за подношење тужбе истицао 25.04.2008. године, када је био нерадан дан државни празник Велики петак, што се види из достављеног доказа извода из црквеног календара и Судско-адвокатског роковника за 2008. годину, тј. дан кад судови и пошта није радила, из чега произлази да је тужба поднета благовремено, у року од 30 дана од дана пријема оспореног решења, сагласно одредби чл. 22. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), па је Управни суд, сагласно одредби чл. 62. и 63. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), донео одлуку као у ставу I и II диспозитива ове пресуде.

У тужби поднетој Врховном суду Србије 29.04.2008. године, која је заведена под бр. У. 3386/08, тужилац је оспорио законитост решења Министарства за инфраструктуру Републике Србије, Колубарски управни округ у Ваљеву, 335 бр. 353-

00023/2007-04 од 19.03.2008. године, којим решењем је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Општинске управе Шабац, Одељења за урбанизам, бр. 353-1-330/07-11 од 31.10.2007. године. Наведеним првостепеним решењем одбијен је захтев тужиоца за издавање акта о урбанистичким условима за доградњу – проширење пословног простора у ..., постојећег у приземљу више стамбене зграде у Ул. ... бр. Тужилац поднетом тужбом оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде правила поступка и повреде материјалног права. Наводи да је погрешно тужени орган оценио да је за издавање акта о урбанистичким условима за доградњу – проширење пословног простора у ..., постојећег у приземљу вишестамбене зграде у Ул. ... бр. ..., неопходно да тужилац достави и сагласност станара са улаза бр. Ово из разлога што је тужилац тражио акт о урбанистичким условима за доградњу пословног простора на улазу бр. ..., због чега није била потребна сагласност свих власника станова са улаза бр. ..., без обзира што се зграда налази на истој кат.парцели, јер ови улази имају посебне скупштине станара и својство два правна лица са посебним рачунима и печатом. Даље, наводи да је неспорно да се доградња, односно проширење мора извршити на идентичан начин са идентичним пројектом и на једном и на другом улазу зграде у Ул. ... бр. ... и ... у ..., али да се не мора истовремено издати акт о урбанистичким условима свим заинтересованим лицима, нити се проширење постојећег пословног простора мора извести истовремено. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године, није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

Оценом оспореног решења, навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу одредбе чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), по тужби у овом управном спору, по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је тужилац 27.04.2007. године првостепеном органу поднео захтев за издавање акта о урбанистичким условима за доградњу пословног простора чији је власник, а који се налази у улазу бр. ... у згради у Ул. ... у Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је након извршеног увиђаја на лицу места, преко овлашћеног стручног лица, начинио извештај у коме је утврдио да је предметни део зграде на коме је улаз у стамбени део зграде означен бројем ..., део ламеле са улазом бр. ... и да заједно чине једну засебну конструктивну целину, као и прибављеном мишљењу Комисије за планове од 28.03.2007. године, којим је одређено да је могуће извршити проширење пословног простора на рачун постојећег пасажа, максимално до стубова, тако да средњи део пасажа остане стабилан и у функцији јавног пасажа, а да дограђени делови буду потпуно транспарентно обликовани и достављени Комисији да пројекат верификује. Након прибављеног мишљења првостепени орган је затражио од тужиоца да достави и сагласности власника свих станова са улаза бр. ... стамбене зграде у Ул. ... у ..., коју сагласност тужилац није доставио, па је првостепени орган одбио захтев тужиоца за издавање акта о урбанистичким условима, јер тужилац противно одредби чл. 15. ст. 4. Закона о својинско-правним односима и чл. 5. Закона о својини на деловима зграде, није доставио тражену сагласност свих власника станова, у Ул. ... бр. ... и ... у Поступајући по жалби тужиоца тужени орган је одбио жалбу тужиоца уз оцену да је решење првостепеног органа на закону засновано.

Основано, по оцени суда, тужилац тужбом оспорава законитот решења туженог органа. Наиме, одредбом чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01), прописано је да образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Како образложење оспореног решења не садржи позив на материјални пропис којим се уређује питање издавања акта о урбанистичким условима, тј. на одредбу чл. 57. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС" бр. 47/03 и 34/06), као ни јасне разлоге за примену одредби чл. 15. ст. 4. Закона о својинско-правним односима и чл. 5. Закона о својини на деловима зграде, с обзиром да из списка предмета произлази да у проведеном поступку није утврђено да

предметни пасаж представља недељиви део зграде, због чега разлози из образложења оспореног решења и докази у списима предмета не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву оспореног решења, па је оспорено решење донето уз повреду одредбе чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку. Како је тужилац у жалби указао на погрешну примену материјалног права и то примену Закона о својини на деловима зграда, јер је некадашњи Савезни уставни суд у одлуци IУ бр. 23/95 ("Службени лист СРЈ", бр. 33/96), утврдио да наведени Закон није сагласан са Уставом СРЈ и савезним законом, односно да су питања која су била уређена овим законом након проглашења Устава СРЈ и ступањем на снагу Закона о изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа, уређена на другачијим основама, који навод, иако дужан, сагласно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), тужени орган није ценио, то је оспорено решење донето и уз повреду одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 41. став 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр. 46/96), одлучио као у ставу III диспозитива пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган, у смислу одредбе чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 14.07.2011. године, 7 Уп. 75/10

Записничар,
Вера Маринковић,с.р.

Председник већа - судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СК